

Wydawnictwo Bractwa Młodzieży Prawosławnej w Lubinie. Miesięcznik -ГОЛОС ВІРЬ.

Z błogosławieństwa Jego Ekscelencji, Najprzewielebniejszego Jerzego, Ordynariusza Prawosławnej Diecezji Wrocławsko-Szczecińskiej, Bractwo Młodzieży Prawosławnej w Lubinie od listopada 2019r. rozpoczęło starania nad wydaniem prawosławnego miesięcznika o nazwie ГОЛОС ВІРЬ. Lubińska prawosławna młodzież aktywnie uczestnicząca w życiu liturgicznym podjęła próbę przedstawienia ich zdaniem najciekawszych wydarzeń dotyczących życia własnej parafii oraz wydarzeń z życia prawosławnej Cerkwi w Polsce. Zachęca również czytelników do współpracy oraz kierowania opinii dotyczących przedstawionych zagadnień kierowanych do młodego pokolenia prawosławnych wiernych. Z uwagi na panującą pandemię z powodu Covid19, lubińskie BMP wychodząc naprzeciw tej sytuacji postanowiło udostępnić ГОЛОС ВІРЬ w formie online, zachęcając tym samym prawosławną młodzież do współpracy w lubińskim bractwie.

Jeśli ktokolwiek z Państwa zechciałby wesprzeć działalność Bractwa Młodzieży Prawosławnej w Lubinie w zakresie wydawniczym gazety „ГОЛОС ВІРЬ ” można to uczynić dokonując wpłaty na rachunek bankowy parafii 38_2030_0045_1110_0000_0274_0350, z dopiskiem „Wsparcie dla redakcji gazety Głos Wiary”. Zarząd BMP w Lubinie dziękuje wszystkim darczyńcom za przekazane wsparcie.

▶

Winkler/Thompson

ГОЛОС ВІРЫ

Выдавец № 4 | Люты 2020 г. | e-mail: corfium@tut.by

Мітычныя мараваныя вады

Мітычныя мараваныя вады існуюць на ўсёй тэрыторыі Беларусі. Яны з'яўляюцца часткай нашай культуры і гісторыі. У кожным раёне краіны ёсць свае сапраўды чароўныя крыніцы. Некалькі з іх мы і хочам азнаёміць нашых чытачоў.

У пераходны перыяд года, калі людзі часта адчуваюць неадпаведнасць паміж сабой і светам, вельмі важна знайсці крыніцу духоўнай падтрымкі. Гэтыя вады дапамагаюць у гэтым.

Найбольш вядомымі з'яўляюцца вады ў вёсцы Сялішча ў Ігуменскім раёне. Гэтыя вады вельмі старажытныя і маюць вялікую гісторыю. Яны часта выкарыстоўваюцца для лячэння розных хваробаў.

Іншымі вядомымі крыніцамі з'яўляюцца вады ў вёсцы Сялішча ў Ігуменскім раёне. Гэтыя вады вельмі старажытныя і маюць вялікую гісторыю. Яны часта выкарыстоўваюцца для лячэння розных хваробаў.

ГОЛОС ВІРЫ

Выдавец № 5 | Марас 2020 г. | e-mail: corfium@tut.by

Святкі ў Беларусі

Святкі ў Беларусі – гэта частка нашай культуры і гісторыі. Яны з'яўляюцца часткай нашай культуры і гісторыі. У кожным раёне краіны ёсць свае сапраўды чароўныя крыніцы. Некалькі з іх мы і хочам азнаёміць нашых чытачоў.

У пераходны перыяд года, калі людзі часта адчуваюць неадпаведнасць паміж сабой і светам, вельмі важна знайсці крыніцу духоўнай падтрымкі. Гэтыя вады дапамагаюць у гэтым.

Найбольш вядомымі з'яўляюцца вады ў вёсцы Сялішча ў Ігуменскім раёне. Гэтыя вады вельмі старажытныя і маюць вялікую гісторыю. Яны часта выкарыстоўваюцца для лячэння розных хваробаў.

Іншымі вядомымі крыніцамі з'яўляюцца вады ў вёсцы Сялішча ў Ігуменскім раёне. Гэтыя вады вельмі старажытныя і маюць вялікую гісторыю. Яны часта выкарыстоўваюцца для лячэння розных хваробаў.

Святкі ў Беларусі – гэта частка нашай культуры і гісторыі. Яны з'яўляюцца часткай нашай культуры і гісторыі. У кожным раёне краіны ёсць свае сапраўды чароўныя крыніцы. Некалькі з іх мы і хочам азнаёміць нашых чытачоў.

У пераходны перыяд года, калі людзі часта адчуваюць неадпаведнасць паміж сабой і светам, вельмі важна знайсці крыніцу духоўнай падтрымкі. Гэтыя вады дапамагаюць у гэтым.

Найбольш вядомымі з'яўляюцца вады ў вёсцы Сялішча ў Ігуменскім раёне. Гэтыя вады вельмі старажытныя і маюць вялікую гісторыю. Яны часта выкарыстоўваюцца для лячэння розных хваробаў.

Іншымі вядомымі крыніцамі з'яўляюцца вады ў вёсцы Сялішча ў Ігуменскім раёне. Гэтыя вады вельмі старажытныя і маюць вялікую гісторыю. Яны часта выкарыстоўваюцца для лячэння розных хваробаў.

ГОЛОС ВІРЫ

Выдавец № 6 | Верасень 2020 г. | e-mail: corfium@tut.by

Святкі ў Беларусі

Святкі ў Беларусі – гэта частка нашай культуры і гісторыі. Яны з'яўляюцца часткай нашай культуры і гісторыі. У кожным раёне краіны ёсць свае сапраўды чароўныя крыніцы. Некалькі з іх мы і хочам азнаёміць нашых чытачоў.

У пераходны перыяд года, калі людзі часта адчуваюць неадпаведнасць паміж сабой і светам, вельмі важна знайсці крыніцу духоўнай падтрымкі. Гэтыя вады дапамагаюць у гэтым.

Найбольш вядомымі з'яўляюцца вады ў вёсцы Сялішча ў Ігуменскім раёне. Гэтыя вады вельмі старажытныя і маюць вялікую гісторыю. Яны часта выкарыстоўваюцца для лячэння розных хваробаў.

Іншымі вядомымі крыніцамі з'яўляюцца вады ў вёсцы Сялішча ў Ігуменскім раёне. Гэтыя вады вельмі старажытныя і маюць вялікую гісторыю. Яны часта выкарыстоўваюцца для лячэння розных хваробаў.

Святкі ў Беларусі – гэта частка нашай культуры і гісторыі. Яны з'яўляюцца часткай нашай культуры і гісторыі. У кожным раёне краіны ёсць свае сапраўды чароўныя крыніцы. Некалькі з іх мы і хочам азнаёміць нашых чытачоў.

У пераходны перыяд года, калі людзі часта адчуваюць неадпаведнасць паміж сабой і светам, вельмі важна знайсці крыніцу духоўнай падтрымкі. Гэтыя вады дапамагаюць у гэтым.

Найбольш вядомымі з'яўляюцца вады ў вёсцы Сялішча ў Ігуменскім раёне. Гэтыя вады вельмі старажытныя і маюць вялікую гісторыю. Яны часта выкарыстоўваюцца для лячэння розных хваробаў.

Іншымі вядомымі крыніцамі з'яўляюцца вады ў вёсцы Сялішча ў Ігуменскім раёне. Гэтыя вады вельмі старажытныя і маюць вялікую гісторыю. Яны часта выкарыстоўваюцца для лячэння розных хваробаў.

Głos Wiary nr 2 z 2019r

Głos Wiary nr 1 z 2019r

ГОДОВОЙ БИРЬ

Wydanie Nr 1 | Listopad 2019 r. | e-mail: cerkiew_lubin@op.pl

Bractwo Młodzieży Prawosławnej w Lubinie.

Pisząc o prawosławnej młodzieży w Lubinie, z pewnością możemy stwierdzić, że nie jest nas mało, chociażby biorąc pod uwagę fakt jej liczebności podczas zajęć nauczania religii prawosławnej. Uczestniczymy w życiu liturgicznym Cerkwi, uczęszczamy na zajęcia katechetyczne, niektórzy z nas biorą także udział w zajęciach nauczania języka łemkowskiego i cerkiewnego chóru dziecięcego. Nasi chłopcy przysługują w Ołtarzu podczas nabożeństw. Od wielu lat przy lubińskiej parafii dużo się dzieje. Organizowane są spotkania dla dzieci, młodzieży i dorosłych, choćby takie jak: prelekcje, koncerty, warsztaty, kolonie, i wiele innych wydarzeń mające na celu zintegrowania oraz wychowania nas w prawosławnej wierze. Nad wszystkim tym duchową opiekę sprawuje proboszcz parafii o. Bogdan Repela. Nasza parafia prawosławna wydaje się być zatem jedną z dynamicznie rozwijających się w Diecezji Wrocławsko-Szczecińskiej. Stwarza naprawdę wiele możliwości, które pomagają nam młodzieży prawosławnej wejść w odpowiedzialnie dorosłe życie. Spotykamy się w tygodniu na zajęciach w sali katechetycznej, dzięki temu poznajemy święte Prawosławie, mamy możliwość przebywania ze sobą, poznawania siebie nawzajem, wymieniania się spostrzeżeniami i doświadczeniami naszego życia. Od pewnego czasu odczuliśmy potrzebę głębszego wzajemnego współdziałania w Cerkwi. Dotychczasowa nasza aktywność zawsze była zauważalna przez naszych wiernych podczas spotkań mikołajkowych czy jasełek noworocznych. Niemniej jednak nastąpił ten moment kiedy zapragnęliśmy czegoś więcej, a właściwie chcemy dać od siebie coś więcej naszej Cerkwi, naszym wiernym, naszej młodzieży, którą zachęcamy także do

współpracy. Historia narodów, ich kultura nierozdzielnie od wieków wiązała się z kultem wiary. Na przestrzeni lat widzimy bogactwo naszej kultury, dzięki Cerkwi która jest skarbnicą pięknych tradycji. Stąd też zrodził się pomysł powołania Bractwa Młodzieży Prawosławnej w Lubinie. Dzięki wsparciu i ogromnemu zaangażowaniu naszego proboszcza, dnia 23 września 2019r. nasze pomysły zaczęliśmy wdrażać w życie. W wyniku wyborów, powstał Zarząd. W jego skład weszli: **Przewodniczący - Radosław Szmajda, Wiceprzewodniczący - Michał Repela, Skarbnik - Natalia Szpytko.**

Już w pierwszych tygodniach działalności naszego bractwa zrodziło się wiele inicjatyw o różnorodnej tematyce, liturgicznej, społecznej, charytatywnej, wszystkie związane z życiem Cerkwi. Na początku powstał pomysł stworzenia wizerunku bractwa, począwszy od określenia jego statutu, zgodnie ze statutem PAKP w Polsce, powołania członków bractwa, a także określenia znaku graficznego, naszego własnego logo, dzięki któremu będziemy rozpoznawalni. To już udało się zrealizować. Obecnie pracujemy nad wydarzeniami,

działalnością młodzieży w naszej parafii. Chcielibyśmy zaplanować i zaprezentować kilka, naszym zdaniem, ciekawych form realizacji życia parafialnego, a tym samym wyjść naprzeciw naszym kolegom i koleżankom zachęcając ich do udziału w życiu bractwa. Przede wszystkim chcielibyśmy jeszcze bardziej zaangażować naszą młodzież do życia liturgicznego. Powstał pomysł redagowania parafialnej gazetki, jako miesięcznika, w którym będziemy przedstawiać wydarzenia z życia Cerkwi, zamieszczając ważniejsze informacje parafialne i społeczne. Nie zabraknie w nim miejsca dla naszych najmłodszych wiernych, kolorowanek, rebusów, krzyżówek, oraz bajek z morałem i innych ciekawych rzeczy. Pamiętamy również o starszym pokoleniu czytelników, dla nich zaplanowaliśmy na początek kilka ciekawych propozycji, np. czytań niedzielnych z listów Apostolskich i Ewangelii, wydarzeń historycznych i wiadomości teologicznych. Mamy zatem nadzieję, że każdy z nas znajdzie coś dla siebie. Liczymy na Wasze wsparcie inicjatyw, które podejmujemy. Chętnie wysłuchamy wszelkich podpowiedzi i wskazówek motywujących do dalszej twórczej pracy.

Dziecięcy Chór Cerkiewny.

Życie liturgiczne, sakramentalne Cerkwi nierozzerwalnie związane jest ze śpiewem. To właśnie poprzez śpiew, pieśni liturgiczne, paraliturgiczne, w tym także kolędy, wyrażamy naszą duchowość, zachowując dziedzictwo narodowościowe, chroniąc tym samym naszą Świętą Tradycję. Śpiew cerkiewny w wykonaniu prawosławnych ludzi niesie ze sobą niezwykłą moc i tajemnicę. Nawet osoby nie związane na co dzień z prawosławiem doceniają ten fakt. Chętnie przychodzą na nasze nabożeństwa, wsłuchując się w melodię i modlitwę z nich płynącą. Ta duchowość towarzyszyła Cerkwi od zawsze. Dlatego też będąc spadkobiercami naszej Świętej Tradycji staramy się być jej wiernymi, biorąc aktywny udział w śpiewie liturgicznym i zachęcając wszystkich do jego udziału, bo przecież powiedziane jest, że każdy kto modli się śpiewając modli się podwójnie. Dziecięcy Chór Cerkiewny powstał w lubińskiej Cerkwi w 2015 roku, kiedy to po wielu próbach jego powołania udało się zebrać niewielką grupę dzieci wraz z rozpoczęciem nowego roku szkolnego. Nie wszyscy wierzyli w jego przetrwanie, chociaż początkowo wtedy było nas tylko 5 osób, z roku na rok przybywało nas coraz więcej. Ostatnie

cztery lata ciężkiej pracy pokazały, że utworzenie dziecięcego chóru było przysłowiowym „strzałem w dziesiątkę”. Pomysłodawcą i jednocześnie realizatorem oraz nauczycielem śpiewu jest ks. Bogdana Repęta. To on zbiera nas w każdy czwartek w sali domu parafialnego na próbach chóru, w taki oto sposób krok po kroku realizujemy wyznaczone cele. Wystarczyło kilka spotkań, a na niedzielnych nabożeństwach wszyscy wierni mogą już usłyszeć naszą modlitwę. Śpiewamy jak umiemy, niekiedy wychodzi nam lepiej, niekiedy gorzej, ale każdy z nas czyni to najlepiej jak tylko potrafi. Na każdych zajęciach śpiewu udoskonalamy nasz warsztat pracy, ćwiczymy gamy, poznajemy tajniki śpiewu cerkiewnego, licząc na to, iż kiedyś my staniemy wśród naszych dorosłych Chórzystów Cerkiewnych.

Inauguracja roku szkolnego.

Dnia 1 września 2019 r. o godz. 10:00 odbyła się Święta Boska Liturgia poświęcona inauguracji roku szkolnego 2019/2020. Tego dnia dzieci i młodzież naszej parafii przystąpiła do Sakramentu Świętej Spowiedzi i Eucharystii. Po zakończeniu Świętej Boskiej Liturgii proboszcz złożył najlepsze życzenia, wszelkiej pomyślności i Bożego Błogosławieństwa dla wszystkich uczniów oraz pracowników Oświaty na nadchodzący nowy rok szkolny.

Święta Spowiedź rozpoczynająca nowy rok szkolny.

Sakrament Eucharystii.

Podwyższenie Krzyża Pańskiego.

Zgodnie z tradycją kalendarza juliańskiego każdego roku 27 września Cerkiew obchodzi jedno z dwunastu wielkich świąt roku liturgicznego, Święto Podwyższenia Krzyża Pańskiego. Tego roku w wigilię święta podczas nabożeństwa wieczornego czynny udział wzięły dzieci parafialnego chóru dziecięcego, co było dodatkowym przeżyciem w naszej parafii.

Wybory do Rady Parafialnej i Komisji Rewizyjnej.

Z błogosławieństwa Jego Ekscelencji Najprzewielebniejszego Jerzego, Prawosławnego Arcybiskupa Wrocławskiego i Szczecińskiego, Prawosławnego Ordynariusza Wojska Polskiego w dniu 22 września 2019r. w Parafii Prawosławnej Świętej Trójcy w Lubinie odbyły się wybory Rady Parafialnej i Komisji Rewizyjnej. W wyniku głosowania zgromadzenie parafialne dokonało wyboru na:

1. Starostę Cerkiewnego – **Bazylego Dziadyka.**
2. Z-cę Starosty Cerkiewnego – **Michała Kowalczyka.**
3. Skarbnika Cerkiewnego – **Annę Dydak.**

Do Komisji Rewizyjnej w wyniku głosowania zgromadzenie parafialne dokonało wyboru trzech osób:

1. **Piotr Kaniuczok.**
2. **Michał Hajtko.**
3. **Mirosława Prokopczak.**

Proboszcz Parafii, ks. prot. Bogdan Repęła podziękował wszystkim zebrany za udział w parafialnym spotkaniu. W sposób szczególny wyraził wdzięczność za ogromny wysiłek, wkład pracy oraz wielkie zaangażowanie w życiu Cerkwi na przestrzeni 27 lat działalności parafialnej dla członków ustępującej Rady Parafialnej i Komisji Rewizyjnej. Nowo wybranej Radzie Parafialnej i Komisji Rewizyjnej proboszcz złożył najserdeczniejsze gratulacje, w wyniku zaufania społeczności parafialnej do powierzonych funkcji, życząc Błogosławieństwa Bożego oraz wszelkiej pomyślności w pracy dla dobra Cerkwi.

Wybory do Rady Parafialnej i Komisji Rewizyjnej.

Warsztaty śpiewu cerkiewnego w Lubinie.

Parafia Prawosławna Świętej Trójcy w Lubinie kolejny raz zgromadziła dzieci i młodzież w warsztatach śpiewu cerkiewnego. Tegoroczne warsztaty odbyły się w październiku w Sali domu parafialnego pod opieką pani Anny Andrianow. Udział w warsztatach był nieodpłatny dzięki wsparciu Powiatu Lubińskiego i Parafii Prawosławnej Świętej Trójcy w Lubinie.

Lubińska młodzież na II ogólnodiecezjalnym obozie dla prysłużników w Monasterze Zwiastowania NMP w Supraślu.

W dniach 2-11 sierpnia w Supraskim Monasterze odbył się drugi ogólnodiecezjalny obóz dla prysłużników. Do Supraśla przyjechało czterdzieści chłopców z całej Polski – Podlasia, a także Warszawy, Poznania i Lublina. Młodzi ludzie uczestniczyli w monasterskich nabożeństwach, a także licznie przygotowanych warsztatach, wykładach i zajęciach. Podzieleni na cztery dziesięcioosobowe grupy uczyli się sztuki cerkiewnego dzwonienia i pieczenia prosfor. Praktykowali zasady emisji głosu, czytania i śpiewu liturgicznego. Poznawali gramatykę i słownictwo języka cerkiewnosłowiańskiego, strukturę nabożeństw monasterskich i biskupich, porządek liturgiczny, rodzaje i kolory szat, a nawet zasady savoir-vivre. Oprócz warsztatów i nabożeństw młodzież pomagała w bieżących przygotowaniach do święta Supraskiej Ikony Matki Bożej. Świąteczne uroczystości zwieńczyły obóz. Tydzień spędzony w supraskim monasterze zakończył się w niedzielę 11 sierpnia, kiedy to po Liturgii sprawowanej przez trzech biskupów – metropolitę Rusen Nauma z Bułgarii, biskupa szachtowskiego i milerowskiego Szymona z Rosji i biskupa supraskiego Andrzeja – wszyscy uczestnicy otrzymali certyfikaty. Na końcową ocenę złożył się pisemny sprawdzian, aktywność i sprawowanie. Pięciu obozowiczów otrzymało certyfikaty z wyróżnieniem w tym także osoba z Lubina. Obóz dla prysłużników był dobrą okazją do próbowania monasterskiego życia, zdobycia nowych umiejętności i doświadczeń oraz nawiązania nowych przyjaźni.

Uczestnicy obozu z Jego Eminencją Metropolita Sawa w Supraślu.

Radostaw Szmajda i Michał Repeta z Arcybiskupem Białostocko-Gdańskim Jakubem podczas obozu pryszczników w Supraślu.

Lubińscy uczniowie w Supraślu, Radostaw Szmajda, Marek Oleśniewicz, Michał Repeta.

Parafialny wyjazd młodzieży do Warszawy, Świętą Górę Grabarkę i Krynocki.

Dnia 30 lipca pięcioosobowa grupa młodych parafian wraz z naszym Proboszczem wyruszyła na wycieczkę do kilku ważnych miejsc prawosławia w Polsce. Pierwszym miejscem było poznanie parafii pw. św. Jana Klimaka na Woli w Warszawie, która znajduje się przy drugim najważniejszym dla nas cmentarzu w Polsce. Grupa miała możliwość wziąć udział w modlitwie przy grobie śp. Jego Ekscelencji, Najprzewielebniejszego, Arcybiskupa Wrocławskiego i Szczecińskiego Jeremiasza. Kolejnym miejscem był Sobór Metropolitalny św. Marii Magdaleny, gdzie urzęduje Jego Eminencja, Wielce Błogosławiony, Sawa, Prawosławny Metropolita Warszawski i Całej Polski. Następnie zwiedziliśmy i poznaliśmy życie Wyższego Prawosławnego Seminarium Duchownego w Warszawie. Uczniowie zostali zapoznani jak wygląda nauka w takim miejscu, z tamtejszą biblioteką oraz kaplicą seminaryjną pw. Wprowadzenia do Świątyni Przenajświętszej Bogurodzicy. Popołudniu zawitaliśmy na Świętej Górze Grabarce, największym sanktuarium prawosławnym w Polsce. Było to dla nas wielkie przeżycie. Nabraliśmy ze studni święconą wodę i tak pokrzepieni rozpoczęliśmy zwiedzanie świętego miejsca, także głównej tamtejszej Cerkwi pw. Przemienienia Pańskiego. Pomodliliśmy się, każdy zaniósł swoje własne intencje, i podziękowania do Boga, co w tym szczególnym miejscu odczuliśmy szczególnie, mając możliwość przyłożenia się również do świętych relikwii znajdujących się w Cerkwi. Kolejnym celem było poznanie niespełna 150 letniej parafii i Cerkwi pw. Zaśnięcia Najświętszej Marii Panny w Dubinach. Dzięki uprzejmości ks. Andrzeja Busłowskiego i matuszki dr Lilli Busłowskiej uczestnicy wycieczki zostali przyjęci w gościnę i na nocleg do domu parafialnego. Tam mieliśmy okazję porozmawiać i poznać struktury życia prawosławnych na terenach podlasia. Następnego dnia, udano się na dotrzeć do Cerkwi pw. św. braci Machabejskich na Krynocze. Krynoczek, to jedno z najważniejszych miejsc Prawosławia na Podlasiu, uswiecone modlitwą od XIII w. Znajduje się w głębi Puszczy Białowieskiej, na uroczysku pomiędzy Hajnówką a Białowieżą. Należy do parafii prawosławnej w Dubinach. Na terenie puszczy znajduje się Cerkiew wybudowana w 1848r. pw. Świętych braci

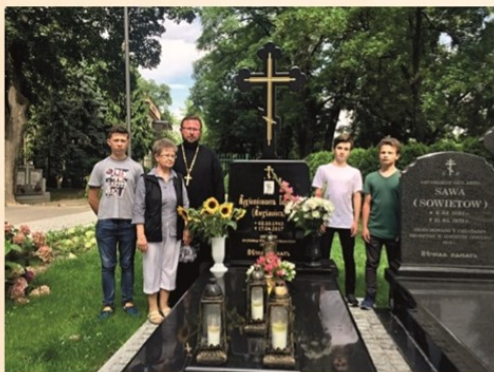
Machabeuszów matki ich Salomei i nauczyciela Eleazara. Po II wojnie światowej wierni Kościoła Prawosławnego z całej Polski przybywali do monasteru w Jabłecznej, na Świętą Górę Grabarkę, natomiast Krynoczek był trzecim ważnym świętym miejscem wśród wyznawców prawosławia do którego chętnie przybywali. Z tym miejscem wiąże się szczególny obyczaj. Ludzie przychodzą się modlić, zanościć do Boga błagania i prośby, po czym nabierają święconej wody ze studni. Moczą w niej chusteczki i obmywają chore miejsca na ciele. Często zostają uzdrowieni. Prawosławni wierni w podziękowanie wieszają chusteczki przy Cerkwi, co tworzy piękną wieloletnią tradycję w tej parafii. Jeszcze tego samego dnia przybyliśmy do Soboru Świętej Trójcy w Hajnówce, gdzie urzęduje Jego Ekscelencja Najprzewielebniejszy Paweł, Prawosławny Biskup Hajnowski. Cerkiew, zrobiła na nas ogromne wrażenie. Znajduje się w niej 7 Ołtarzy, czyli można w tym samym czasie odprawiać siedem Nabożeństw. My także braliśmy udział w jednym z nich, przebywając na modlitwie całonocnego czuwania.

Dzięki księdzu Bogdanowi Repela mieliśmy możliwość zwiedzenia wielu ciekawych miejsc dotyczących naszej prawosławnej Cerkwi w Polsce. Było to dla nas wielkie przeżycie za które pragniemy serdecznie podziękować.

Chór parafialny.

Aktywna działalność parafialnego chóru powstała wraz z erygowaniem parafii w 1951r. Wykaz chórzystów ciągle ewoluuje ze względu na zaangażowanie w warsztatach śpiewu cerkiewnego.

Wszystkich chętnych do udziału w aktywnym życiu Cerkwi serdecznie zapraszamy na próby parafialnego Chóru Cerkiewnego w każdy czwartek o godzinie 17:00.

NIEDZIELNE CZYTANIA EWANGELII

НЕДІЛЯ 20-а по П'ятидесятниці. 3 listopada 2019 г.

Мт 23: 31-33. Чоловік же
нікий кє богать, и
облачаша вє порфирѣ
и вѣсѣнѣ, веселѣа на
кє днѣ екѣтаѡ.

A był pewien człowiek
bogaty i przyodziewał
się w purpurę i bisior, co
dzień wspaniale się
zabawiając.

Мт 23: 34-36. Ниіко же кє нѣкто,
именемъ лѣзарь, иже
лежаше предъ братѣ єгѡ
гноенѣ

Nędzarz zaś pewien,
imieniem Łazarz, leżał
porzucony u jego wrót,
cały we wrzodach.

Мт 23: 37-40. И жеаіше насѣтитисѣ
ѡ крѣпнѣцѣхъ наѣвѣнѣхъ
ѡ трапѣзѣхъ богѣтаѡ: но
и пси прихѡдѣше
ѡблизѣхъ гноѣ єгѡ.

I jakże pragnął
zaspokoić głód tym, co
spadało ze stołu
bogacza, ale tylko psy
przychodziły lizać jego
gnijące rany.

Мт 23: 41-43. Бѣсть же ѡмрѣти
ниіко и неєнѣ бѣти
аітѣ на доно абраамѣ:
ѡмре же и богѣтый, и
погребоша єгѡ:

Stało się zaś, że umarł
nędzarz i został
zanieiony przez
aniołów na łono
Abrahama; umarł też i
bogacz, i został
pogrzebany.

Мт 23: 44-46. И во аітѣхъ козвѣла ѡчи
євоѣ, сѣи вѣ мѣкахъ,
ѡзрѣ абраамѣ и злалѣча,
и лѣзарѣ на доиѣ єгѡ:

I w hadesie, wśród
męczarni, podniósłszy
oczy swoje, widzi w
oddali Abrahama i
Łazarza na łonie jego.

Мт 23: 47-50. И тои козглѣше рече:
ѡтче абраамѣ, помнѣи
мѣ и послѣ лѣзарѣ, да
ѡмѡчѣтѣ конѣцѣхъ пѣрѣта
євоєгѡ вѣ водѣхъ и
ѡчѣдѣнѣхъ лѣзѣкѣхъ моѣхъ,
ѡкѡ страждѣ во
пламѣни єєлѣ.

I zawołał głośno: -
Ojcze, Abrahamie, zmiłuj
się nade mną i poślij
Łazarza, aby umoczył
czubek palca swego w
wodzie i zwilżył mój
język, gdyż męki cierpię
w tym płomieniu.

Мт 23: 51-53. Рече же абраамѣ: чѣдо,
помнѣи, ѡкѡ воспрѣлѣ
єсѣи блѣгѣлѣ твоѣхъ вѣ
жѣкотѣхъ твоѣхъ, и
лѣзарѣ такожде злѣлѣ:
ниіко же злѣ
ѡчѣдѣнѣлѣ, ты же
страждѣши:

Abraham zaś odrzekł: -
Dziecko, przypomnij
sobie, że w życiu twym
wiodło ci się dobrze, tak
jak Łazarzowi - źle; a
teraz on doznaje
pociechy, ty zaś cierpisz
męki.

Мт 23: 54-56. И наѣ вѣсѣмѣи сѣмѣи
междѣ наѣмѣи и вѣмѣи
прѡпасть вѣлѣка
ѡчѣдѣнѣлѣ, ѡкѡ да
хѡтѣнѣи прѣнѣти ѡсѣлѣ
кѣ вѣмѣхъ не возмѡгѣтѣ,
ни иже ѡтѣдѣлѣ, кѣ наѣмѣхъ
прѣхѡдѣтѣ.

A ponadto, pomiędzy
nami i wami jest
utwierdzona wielka
przepaść, aby ci, którzy
by nawet chcieli stąd
przejść do was albo
stamtąd do nas, nie
mogą się przedostać.

Мт 23: 57-59. Рече же: моли тѣ ѡбо,
ѡтче, да посѣени єгѡ
вѣ доми ѡтца моєгѡ:

Odrzekł więc: - Proszę
cię zatem, ojcze, abys
posłał go do domu
mego ojca;

Мт 23: 60-62. И наѣмѣхъ во пѣтѣхъ братѣи:
ѡкѡ да
засѣдѣтѣлѣтѣтѣтѣ
наѣмѣхъ, да не и тѣи
прѣнѣдѣтѣ на мѣсто сѣ
мѣтѣнѣлѣ.

mam bowiem pięciu
braci, niech da
świadecko, aby i oni
nie znaleźli się w tym
miejscu męczarni.

Мт 23: 63-65. Глагола ємѣ абраамѣ:
имѣтѣ мѡѡсѣѣ и прѡрѡки:
да посѣдѣшѣтѣ ихъ.

Na co Abraham: - Maja
Mojżesza i proroków,
niech ich słuchają!

Мт 23: 66-68. ѡнѣ же рече: нѣ, ѡтче
абраамѣ: но аіще ктѡ ѡ
мѣртѣхъхъ иѣтѣ кѣ
имѣхъ, покѣтѣлѣ.

On zaś odrzekł: - O, nie,
ojcze, Abrahamie! Ale
gdyby ktoś z umarłych
przyszedł do nich,
nawróca się.

NIEDZIELNE CZYTANIA EWANGELII

Мат. Рече же еѣмъ: аще мѡуѣѣа и прѡрокѡвъ не поладѣшавѣтъ, и аще кто въ мѣртвыхъ воскресетъ, не имѣтъ вѣры.

Odparł mu: - Jeśli Mojżesza i proroków nie posłuchają, to nie przekona ich nawet ktoś, kto zmartwychwstał.

Мат. Повелѣ бо дѡхѡви нечѣстѡмѹ и злѣти въ челоуѣка: въ многѣхъ бо лѣтъ коушѣишѣ егѡ: и възвѣхъ егѡ ѡзы (желѣзны) и пѡты, стрегѡишѣ егѡ: и разтерзавъ ѡзы, гонѣмъ бываише вѣсѡмъ сквозѣ пѣтии.

Albowiem nakazywał duchowi nieczystemu wyjść z człowieka. Bo od dłuższego czasu porywał go gwałtownie; wiązany był łańcuchami i trzymany w okowach, lecz rozrywając wiezy, gnany był przez demona na pustkowia.

НЕДІЛЯ 21-а по П'ятидесятниці. 10 listopada 2019 г.

Мат. **Зѡ.** **Ин.** И прѣидѡша во странѣ гадарѣнскѣ, иже естъ ѡбѣ ѡнѣ полѣ галилѣи.

I dopłynęli do krainy Gerazeńczyków, która jest naprzeciw Galilei.

Мат. И зшѣдшѹ же еѣмъ на зѣмлю, срѣте егѡ мѡжѣ и ѣкѣи въ градѣ, иже имѣашѣ вѣсы въ лѣтъ

A gdy zstąpił na ląd, wyszedł Mu naprzeciw z miasta pewien mężczyzna, mający już

многихъ, и въ ризѣхъ не ѡблечѣишѣа, и во храмѣхъ не живѣишѣа, но во гробѣхъ.

od dawna demony. Nie wkładał odzienia i nie przebywał w domu, ale w grobowcach.

Мат. Оузрѣвъ же иѣса и возопѣвъ, припадѣ къ немѹ, и гласѡмъ велиимъ рече: что мнѣ и тебѣ, иѣсе сѣе кѣа кѣишагѡ; молиша тѣ, не мѡчи менѣ.

Widząc Jezusa, krzyknąwszy, przypadł do Niego i donośnym głosem zawołał: - Co Tobie do mnie, Jezusie, Synu Boga Najwyższego? Błagam Cię, nie męcz mnie!

Мат. **Вопроси же егѡ иѣса, гласъ: что тѣ естъ имѣа; Онъ же рече: легиѡнъ: иѣкѡ вѣси мнози внидоша во мѣ.**

Zapytał go Jezus: - Jak ci na imię? On zaś rzekł: - Legion, albowiem liczne demony weszły w niego.

Мат. И молахъ егѡ, да не повелѣиша имъ въ безднѣ ити.

I prosiły Go, aby im nie kazał odchodzić do otchłani.

Мат. И въ же тѣ стадо свиѣи много пасѡмо въ горѣ: и молахъ егѡ, да повелѣиша имъ въ тѣ внити. И повелѣ имъ.

Było tam zaś duże stado świń pasące się na górze. I poprosiły Go [demony], aby pozwolił im w nie wejść. I pozwolił im.

Мат. И зшѣише же вѣси въ челоуѣка, внидоша во свиѣа: и ѡстрѣмѣа стадо по брегѣхъ въ ѣзеро, и истопѣ.

Gdy zaś demony wyszły z człowieka, weszły w świnię i runęło stado z urwiska do jeziora, i utopilo się.

Мат. Видѣвше же пасѣици бывшѣе, вѣжаиша, и возвѣстиша во градѣхъ и въ сѣлѣхъ.

Widząc zaś, co się stało, ci, którzy paśli, uciekli i rozpowiedzieli [to] w mieście i we wsiach.

NIEDZIELNE CZYTANIA EWANGELII

ⲕⲉ ⲛⲓⲙⲟⲩⲁ ⲓⲉ ⲛⲓⲁⲩⲧⲓ
ⲃⲓⲃⲓⲃⲓⲉ: ⲛ ⲡⲓⲛⲁⲟⲩⲁ ⲕⲟ
ⲛⲓⲱⲕⲓ ⲛ ⲱⲕⲣⲉⲧⲟⲛⲁ
ⲕⲉⲗⲟⲩⲕⲁ ⲉⲩⲁⲗⲓⲁ, ⲛⲓⲙ
ⲛⲉⲓⲱⲓⲉ ⲉⲩⲉⲛ ⲛⲓⲙⲟⲩⲁ,
ⲱⲃⲟⲗⲉⲛⲁ ⲛ ⲓⲙⲱⲩⲁⲗⲓⲁ,
ⲡⲓⲛ ⲛⲟⲓⲩ ⲛⲓⲱⲃⲱⲩ: ⲛ
ⲱⲩⲟⲗⲓⲱⲩⲁⲗ.

Wyszli więc [ludzie], by zobaczyć, co się stało, i przyszli do Jezusa, i znaleźli tego człowieka, z którego wyszły demony, odzianego, zdrowego na umyśle, siedzącego u stóp Jezusa. I przestraszyli się.

ⲕⲉ ⲛⲟⲩⲱⲩⲉⲧⲓⲱⲩⲁ ⲓⲉ ⲛⲓⲙⲁ
ⲃⲓⲁⲩⲕⲱⲩⲓⲛ, ⲕⲁⲕⲱ ⲉⲛⲁⲓⲉⲗⲁ
ⲉⲩⲛⲟⲃⲁⲃⲱⲩⲓⲱⲩⲁ.

Opowiedzieli zaś im ci, którzy widzieli, jak opętany przez demony został uratowany.

ⲕⲓ ⲛ ⲙⲟⲗⲓⲛ ⲉⲓⲟ ⲕⲉⲃⲓ ⲛⲁⲣⲟⲗ
ⲉⲧⲣⲁⲛⲓ ⲓⲁⲁⲣⲓⲛⲉⲕⲓⲗ
ⲱⲛⲧⲓ ⲱ ⲛⲓⲱⲩⲁ, ⲓⲕⲱ
ⲉⲧⲣⲁⲕⲟⲓⲱⲩⲁ ⲃⲉⲗⲓⲛⲱⲩⲁ
ⲱⲩⲉⲣⲓⲗⲓⲛⲓ ⲉⲩⲱⲩⲱⲩ. ⲟⲩⲱ
ⲓⲉ ⲃⲁⲕⲓⲱⲩ ⲉⲗ ⲕⲟⲣⲁⲃⲱⲩ,
ⲃⲟⲩⲱⲣⲁⲧⲓⲱⲩⲁ.

I poprosił Go cały naród krainy gerazeńskiej, aby odszedł od nich. Albowiem ogarnął ich strach wielki. On zaś wszedłszy do łodzi, zawrócił.

ⲕⲓ ⲙⲟⲗⲁⲓⲱⲩⲁ ⲓⲉ ⲉⲙⲩⲱ
ⲙⲩⲓⲗⲓ, ⲛⲓⲙ ⲛⲉⲓⲱⲓⲉ
ⲛⲓⲙⲟⲩⲁ ⲉⲩⲉⲛ, ⲁⲗⲱⲩⲱ ⲉⲗ
ⲛⲓⲛⲱⲩⲁ ⲃⲱⲩⲁ. ⲟⲩⲱⲩⲉⲧⲓⲱⲩⲁ
ⲉⲓⲟ ⲛⲓⲱⲩⲁ, ⲓⲗⲁ:

Prosił Go zaś mężczyzna, z którego wyszły demony, aby mógł z Nim być. Odesłał go jednak, mówiąc:

ⲕⲁ ⲃⲟⲩⲱⲣⲁⲧⲓⲱⲩⲁ ⲉⲗ ⲁⲟⲙⲱ
ⲧⲱⲟⲓ ⲛ ⲡⲟⲱⲩⲁⲓ, ⲉⲗⲓⲛⲕⲁ
ⲧⲓ ⲉⲟⲧⲱⲟⲓ ⲉⲓⲱⲩⲁ. ⲛ ⲛⲓⲁⲉ,
ⲡⲟ ⲱⲩⲉⲙⲩⲱ ⲓⲣⲁⲗⲩⲱ
ⲡⲣⲟⲡⲟⲕⲉⲩⲁⲗ, ⲉⲗⲓⲛⲕⲁ
ⲉⲟⲧⲱⲟⲓ ⲉⲙⲩⲱ ⲛⲓⲱⲩⲁ.

- Wróć do domu swego i opowiadaj o tym, co ci Bóg uczynił. I odszedł, rozgłaszając po całym mieście, co mu uczynił Jezus.

НЕДІЛЯ 22-а по П'ятидесятниці. 17 листопада 2019 р.

ⲕⲓ ⲓⲁ ⲓⲁⲱ. ⲃⲱⲩⲱⲩⲱ ⲓⲉ ⲉⲓⲟⲗⲁ
ⲃⲟⲩⲱⲣⲁⲧⲓⲱⲩⲁ ⲛⲓⲱⲩⲁ, ⲡⲓⲣⲓⲗⲧⲱ
ⲉⲓⲟ ⲛⲁⲣⲟⲗⲱⲩⲁ: ⲉⲩⲱⲩⲱⲩ ⲕⲟ ⲃⲉⲓⲛ
ⲧⲁⲛⲓⲱⲩⲉ ⲉⲓⲱⲩⲱ.

Gdy Jezus powrócił, powitał Go tłum, wszyscy bowiem czekali na Niego.

ⲕⲓ ⲛ ⲉⲓⲉ, ⲡⲓⲣⲓⲗⲉ ⲙⲩⲓⲗⲓ,
ⲉⲙⲩⲱⲓⲉ ⲛⲙⲁ ⲓⲁⲓⲣⲱⲩ, ⲛ ⲧⲟⲓⲛ
ⲕⲓⲗⲱⲩⲱⲩ ⲉⲟⲓⲙⲓⲛⲓⲣⲱⲩ ⲉⲩⲱⲩ: ⲛ
ⲡⲁⲗⲱⲩ ⲡⲓⲛ ⲛⲟⲓⲩ ⲛⲓⲱⲃⲱⲩ,
ⲙⲟⲗⲁⲓⲱⲩⲉ ⲉⲓⲟ ⲱⲛⲓⲧⲓ ⲉⲗ
ⲁⲟⲙⲱ ⲉⲟⲓⲟⲓ:

A oto przyszedł mężczyzna imieniem Jair, który był przełożonym synagogi, i padłszy do stóp Jezusa, prosił Go, by wszedł do jego domu,

ⲕⲓ ⲓⲕⲱ ⲁⲩⲓⲛ ⲉⲓⲁⲛⲟⲣⲟⲗⲁⲛⲁ
ⲉⲩⲱⲩ ⲉⲙⲩⲱ, ⲓⲕⲱ ⲁⲩⲧⲱⲩⲱ
ⲁⲗⲟⲛⲓⲁⲩⲉⲗⲱⲩⲉ, ⲛ ⲧⲁ
ⲱⲩⲙⲓⲣⲁⲓⲱⲩⲉ. ⲉⲓⲟⲗⲁ ⲓⲉ
ⲛⲁⲗⲱⲩⲉ, ⲛⲁⲣⲟⲗⲓ
ⲱⲩⲓⲛⲉⲧⲱⲩⲱⲩ ⲉⲓⲟ.

ponieważ jego córka, jedynaczka, lat około dwunastu, była umierająca. Gdy szedł, tłumy napierały na Niego.

ⲕⲓ ⲛ ⲓⲉⲛⲁ ⲉⲓⲟⲓⲣⲓ ⲉⲗ ⲧⲟⲕⲉⲛⲓⲛ
ⲕⲣⲱⲃⲉ ⲱⲩ ⲁⲗⲟⲛⲓⲁⲩⲉⲗⲱⲩⲉ
ⲁⲩⲧⲱⲩ, ⲓⲙⲓⲗⲉ ⲱⲣⲁⲕⲉⲙⲱⲩ
ⲛⲓⲙⲁⲃⲱⲩⲓ ⲃⲉⲓ ⲛⲙⲉⲛⲓⲛⲉ, (ⲛ)
ⲛⲉ ⲱⲟⲓⲙⲟⲓⲗⲉ ⲛⲓ ⲱⲩ
ⲉⲓⲁⲓⲛⲁⲱⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲉⲗⲧⲓ:

A kobieta, która od dwunastu lat miała krwotoki i która wydała na lekarzy całe swe mienie, przez nikogo nie mogła być wyleczona,

ⲕⲓ ⲛⲉⲓⲧⲱⲩⲁⲃⲱⲩⲓ ⲛⲓⲛⲓ
ⲉⲟⲓⲁⲓⲛ, ⲕⲟⲓⲛⲩⲱⲩⲁ ⲕⲣⲁⲗⲁ
ⲣⲓⲛⲓⲱⲩ ⲉⲓⲱⲩ: ⲛ ⲁⲕⲓⲉ ⲉⲧⲁ
ⲧⲟⲕⲱⲩ ⲕⲣⲱⲃⲉ ⲉⲗ.

przystąpiwszy z tyłu, dotknęła kraju Jego szaty i natychmiast ustąpiły jej krwotoki.

ⲕⲓ ⲛ ⲣⲉⲕⲉ ⲛⲓⲱⲩⲁ: ⲕⲧⲟ ⲉⲓⲧⲱ
ⲕⲟⲓⲛⲩⲱⲩⲓⲱⲩⲁ ⲙⲓⲛⲉⲩ;
ⲟⲩⲙⲉⲧⲁⲛⲓⲱⲩⲓⲱⲩⲁ ⲓⲉ
ⲱⲩⲉⲗⲱⲩⲁ, ⲣⲉⲕⲉ ⲡⲉⲧⲣⲱⲩ ⲛ ⲛⲓⲗⲉ
ⲉⲗ ⲛⲓⲛⲱⲩⲁ: ⲛⲁⲩⲧⲁⲃⲱⲩⲓⲛⲓⲱⲩⲉ,
ⲛⲁⲣⲟⲗⲓ ⲱⲩⲉⲣⲓⲗⲱⲩⲱⲩ ⲧⲁ ⲛ
ⲓⲛⲉⲧⲱⲩⲱⲩⲱⲩ, ⲛ ⲓⲗⲉⲛⲓⲛ: ⲕⲧⲟ
ⲉⲓⲧⲱ ⲕⲟⲓⲛⲩⲱⲩⲓⲱⲩⲁ ⲙⲓⲛⲉⲩ;

Jezus zapytał: - Kto Mnie dotknął? Gdy wszyscy się wypierali, powiedział Piotr i ci, którzy z Nim byli: - Mistrzu, tłumy Cię otaczają i cisną Cię, a Ty pytasz, kto Mnie dotknął?

NIEDZIELNE CZYTANIA EWANGELII

мѣ Иисъ же рече: прикоснѣа мнѣ некто: азъ бо чѹхъ силѹ иже не изъ менѣ.

Jezus zaś rzekł: - Dotknął Mnie ktoś, poczułem bowiem moc, która ze Mnie wyszła.

мѣ Видѣвши же жена, ѿкъ не ѿтѣа, трепещѹщи прииде, и падши предъ нимъ, ѣже ради винъ прикоснѣа емоу, повѣда емоу предъ всѣми людѣми, и ѿкъ исцѣлѣ аѣе.

Kobieta widząc, że nie zdołała się ukryć, drżąc, przyszła i przypadła do Niego, opowiedziała wobec całego ludu, z jakiej przyczyny Go dotknęła i jak natychmiast została uzdrowiona.

мѣ Онъ же рече ей: дерзай дщи, вѣра твоѹ снѣ та: ни въ мѣрѣ.

On zaś powiedział jej: - Cóрко, odwagi, wiara twoja zbawiła cię, idź w pokój!

мѣ Емѣ емоу гласѹ, прииде некий въ архисинагога, глагола емоу, ѿкъ ѿмре дщи твоѹ: не двѣжи ѿчѣла.

Gdy On jeszcze mówił, przychodzi ktoś [z domu] przełożonego synagogi, mówiąc mu: - Cóрка twoja umarła, nie trudź już Nauczyciela!

мѣ Иисъ же слышавъ ѿвѣща емоу, гла: не бойся, токамъ вѣрѹ, и снѣна вѣдетъ.

Jezus zaś, usłyszawszy [to], odpowiedział mu: - Nie bój się, tylko uwierz, a będzie zbawiona.

мѣ Пришедъ же въ домъ, не ѡстаи ни єдинаго винѣти, токамъ петръ и іѡанна и ѿкъ, и ѡтца ѡтроковицы, и матере.

A przyszedłszy do domu, nie pozwolił nikomu wejść z sobą poza Piotrem, Janem i Jakubem oraz ojcem dziewczynki i matką.

мѣ Плакахѹ же вси и рыдахѹ емоу. Онъ же рече: не плачѣте: не ѿмре (ко), но спитъ.

Wszyscy zaś ją oplakiwali i lamentowali. On natomiast powiedział: - Nie płaczcie, nie umarła bowiem, ale śpi.

мѣ И рѣхѹ емоу, вѣдающе, ѿкъ ѿмре.

I naśmiewali się z Niego, wiedząc, że umarła.

мѣ Онъ же изгнавъ конъ всѣхъ, и емоу за рѣкѹ емоу, возгласи гла: ѡтроковице, востани.

On zaś, wyrzuciwszy wszystkich, wziął ją za rękę, zawołał, mówiąc: - Dziewczyno, wstań!

мѣ И возврати емоу, и воскресѣ аѣе: и повелѣ дати ей ѿтѣ.

I powrócił duch jej, i natychmiast powstała, i polecił dać jej jeść.

мѣ И двѣстѣа родѣла емоу. Онъ же повелѣ имъ никоимъже повѣдати бывшаго.

Rodzice jej wychodzili z siebie ze zdumienia, On zaś nakazał im nic nikomu nie mówić o tym, co się stało.

НЕДІЛЯ 23-а по П'ятидесятниці. 24 listopada 2019 r

мѣ 31 мѣ. И сѣ, законникъ некий воста, искѹшаа емоу и глагола: ѿчѣла, что сотвориши, живѹтъ вѣчныи насладѹ;

A oto pewien znawca Prawa wystąpił i chciał poddać Go próbie, rzekł: - Nauczycielu, co powinienem uczynić, aby otrzymać udział w życiu wiecznym?

мѣ Онъ же рече къ немѹ: къ законѣ что писано єсть; какъ чтѣши;

On zaś powiedział do niego: - W Prawie co jest napisane? Co czytasz?

мѣ Онъ же ѿвѣщаа рече: возлюбѣши гдѹ бѣа твоего, ѿ всѣхъ серца твоего, и ѿ всѣхъ дѣши твоеа, и всѣмъ крѣпостѣ твоеи, и всѣмъ помышлѣніемъ твоимъ: и ближнего твоего ѿкъ самъ себя.

On zaś odpowiadając, rzekł: - Będziesz miłował Pana, Boga twego, z całego serca twego, i całą duszą twoją, i całą mocą twoją, i całą myślą twoją, a bliźniego twego jak samego siebie.

NIEDZIELNE CZYTANIA EWANGELII

кн Рече же ємѣ: правѣ
ѡбѣщаѣ єси: иже
сотвори, и живѣ
вѣдѣши.

Odrzekł mu: -
Prawidłowo
odpowiedziałeś, czyni to,
a żyć będziesz.

ка Онъ же хотѣ
ѡправдити сѣмѣ, рече
ко іисѣ: и ктѣ єсть
ближній мой;

On zaś, chcąc siebie
usprawiedliwić,
powiedział do Jezusa: -
A kto jest bliźnim
moim?

а ѡбѣщаѣ же іисѣ рече:
человѣкъ иже
схождаше ѡ іерузалѣ
и єрѣхѣ, и въ
разбойники впадѣ, иже
свалѣше єго, и иже
возложѣ ѡдѣжа,
ѡстаѣлѣше єго живѣ
сѣмѣ.

A Jezus odpowiadając,
rzekł: - Pewien człowiek
zstępował z Jeruzalem
do Jerycha i wpadł
między zbójców. Ci
obdarli go i poraniwszy,
poszli sobie,
zostawiając go ledwie
żywego.

по сѣмѣ же
свѣщенникъ иже
схождаше пѣтѣмѣ
тѣмѣ, и видѣвъ єго,
милѣ.

Kapłan pewien
przypadkowo schodził
tą drogą i zobaczywszy
go, ominął.

и такожде же и левита,
кѣмѣ на толихъ мѣстѣхъ,
пришѣлъ и видѣвъ,
милѣ.

Podobnie i lewita, który
znalazł się na tym
miejscu, popatrzył i
ominął go.

а самарянинъ же иже
грады, приидѣ надъ него,
и видѣвъ єго,
милѣ:

Pewien natomiast
podróżny, Samarytanin,
przechodząc koło niego
i zobaczywszy go,
ulitował się.

а и приидѣвъ ѡбѣщаѣ
сѣмѣ єго, вознѣмѣ
мѣло и вѣно: кладѣвъ
же єго на свой скѣтъ,
привелѣ єго къ
гостиницѣ и приложѣ
ємѣ.

I przystąpiwszy,
przewiązał mu rany,
polewając oliwą i
winem; posadziwszy go
zaś na swoje juczne
zwierzę, przewiózł do
gospody i otoczył go
troską.

и є и наѣтрѣл иже
иже два сѣмѣ,
ладѣ гостиницѣ и рече
ємѣ: приложѣ ємѣ: и
єже аще приидѣши,
аже єгда возвращѣмѣ,
воздаѣмъ ти.

Nazajutrz wydobywszy
dwa denary, wręczył je
właścicielowi gospody i
rzekł: - Opiekuj się nim,
a gdybyś wydał coś
więcej, ja oddam ci,
wracając.

и ктѣ ѡво ѡ тѣхъ трѣхъ
ближній милѣ
быти впадѣмѣ въ
разбойники;

Który z tych trzech,
według ciebie, postąpił
jak z bliźnim wobec
tego, który wpadł
między zbójców?

онъ же рече:
сотвори въ милѣ
нѣмѣ. Рече же ємѣ іисѣ:
идѣ, и ты твори
такѣ.

On zaś odrzekł: - Ten,
który postąpił wobec
niego miłosiernie.
Powiedział mu Jezus: -
Idź i ty czyni podobnie.

Święty Archanioł Michał.

Święty Archanioł Michał należy do grona aniołów stworzonych przez Boga w pierwszym dniu tworzenia. Jest duchem wolnym i nieśmiertelnym, nie mającym fizycznego ciała, lecz obdarzonym rozumem. Zajmuje pozycję zwierzchnią nad wszystkimi siłami niebieskimi, dlatego też często nazywany jest arcystrategiem, tj. wodzem niebieskich zastępów. Zgodnie z nauką Cerkwi prawosławnej wszyscy aniołowie dzielą się na dziewięć stopni anielskich, w ramach których wyróżniane są trzy hierarchie: najwyższa, średnia i niska. Do pierwszej należą kolejno: Serafiny, Cherubiny i Trony, do drugiej: Panowania, Moce i Władze, a do trzeciej: Zwierzchności, Archanioły i Anioły. Do grupy Archaniołów poza archaniołem Michałem należy archanioł Gabriel, archanioł Rafał i czterech innych. Głównym ich zadaniem jest głoszenie Dobrej Nowiny oraz otwieranie tajemnic wiary. W Cerkwi Prawosławnej dzień Św. Archanioła Michała obchodzimy 21 listopada.

Почитай мі мамо.

Непотрибна рука.

„Возлюби ближнего твоего як самого себе”. Мр 12.3

Вітусь вдарил Петруся. За што? Юж по п'ятьох минутах не міг собі того припомнути. Хыбаль за то лем, жебы вказати свою силу: посмотри, якій я велькій! Тым білше, же Петрусь был менчий од Вітуса.

П'ят дни пізніжше Вітусь зломил руку. Выдарило ся тото на літнім табори. Руку дали в гіпс аж по локот. Вітусь сам не міг собі постелити постели, ани позберати ся. Засмутил ся. Хтовды выхователь му порадил:

- Попрос Петруся. Він з охотом ти по-може.
- Як мам го попросити? Преціж ем го вдарил – одповів хлопес.
- А котром руком? – звівдал ся выхователь.

Вітусь не зрозумів і іщы раз ся звівдал:

- Што котром руком?
- Котром руком Ес вдарил?
- Том! – Вітусь вказал зломену.
- А як думаш, ци то прпадок, же зломил ес гвашні тоту руку?

Вітусь цілком ся заплантал.

- Якій припадок?
- Такій, же зломил ес гвашні тоту руку, котром ес бил. Може то Бог так заришил, же она ти непотрибна, докаль ся не навчыш чынити ньом добра. Не пришла ти до головы така мысель?

Вітусь задумал ся. Нагло взрил, же Петрусь стелит йому посьціль. Завстыдал ся хлопец і опустил голову. А эднак, штоси зрозумів...

Незвыкле серце Марты.

„І так, яко выбранці Божы – сьваты і омилюваны – облечте ся в сердечне милосердя, доброту, покору, тихіст, терпливіст” Кол. 3.12

Вельо років тому певне дівчатко о імени Марта взяли за ангела. А было то так!

Вэдний бідний родині жыло троє діти. Іх няньо вмерли, мама робили де могли, а потим захворили. Дома не лишыла ся ани окыршына, а істи барз ся вшыткым хтіло. Што робити?

Вышли мама на улицю і зачали просити о милостиню, але люде, не спостерігаючи ей переходили вшыткоэди. Приближала ся Нич Риства Христового і слова жены - „Не для себе прошу, дітом моім... на любов Бога!” Люде тонули в предсьваточний крутанині.

Зроспачена жена вошла до Церкви і зачала просити о поміч Ісуса Христа. Бо кожо могла она іщы просити? Як не перед іконом, Спасителя. Марта взрила клячаючу жену. Твар ей заливали сызы. Дівчатко николи перше не виділо такого терпіня. Марта мала незвычайне серце. Коли при ній хтоси ся тішыл, то она хтіла скакати з радости, но коли комуси діяла ся кривда, дівчатко не

могло того не видіти і з'ясувалося:

- Што тобі? Чого плачеш? Чуже нещесся проникало ей серце. Тераз тыж Марта звернула ся до жены:
- Вы мате якісий старунок?

І коли жена оповіла о своїм нещесся Марта – котра ніколи в жыттю не была голодна – подумала о тріох діточках, самітних, котры од давна не мали в гамцях ані кавальчыка хліба. Не надумуючы ся вытягнула пят рублі і дала тий бідній мамі. Были то остатні пінязі дівчатка.

В тамтых часах пят рублі было то дуже і твар жены поясніла.

- А де эст ваша хыжа? – з'ясувала ся Марта на пожегнаня.

Здивена довідала ся, же тота бідна родина жыє в сусідній певниці. Дівчатко не могло зрозуміти, як то мож мешкати в певниці, але добри юж знала, што зробит в тот Риствяний Вечер.

Щаслива мама летіла як на крылах дою. В близкій продайні купили іджыня, а діти привитали іх радісно. Зараз напалили в пеці і заварили воду на гарбату. Діти ся огрили, наіли і успокоіли. Заставлений стил ідлом то дла них несподіване сьвато, мож повісти – чудо. І хтовды Наталька, наймолодша дівочка звідалася: - Мамо, ци правдом эст, же в Риствяну нич Бог посылат ангела, котрый приносить дітом дуже подарків?

Мама знали барз добри, же жадати подарків од нікого не можут. Дякували

Богу за то, што юж ім дарував, в хыжы тепло і вшыткы наіли ся. Но діти, як то діти. Барз хтіли бы мати яличку в тоты сьвата. Таку, яку маюť інчы діти. Што она бідна мама могла ім повісти? Знищыти іх віру?

Тымчасом знеспокозны діти смотрили на маму, чекаючы одповіді. І мама потвердили іх думку.

- То правда. Но ангел приходить лем до того, хто вірит в Господа цілым своїм серцем і з цілой душы до Него ся молит.

- З цілого серця вірую в Бога і молю ся до Него з цілой душы – не давала Наталька спокою. Най зошле нам Бог свого ангела.

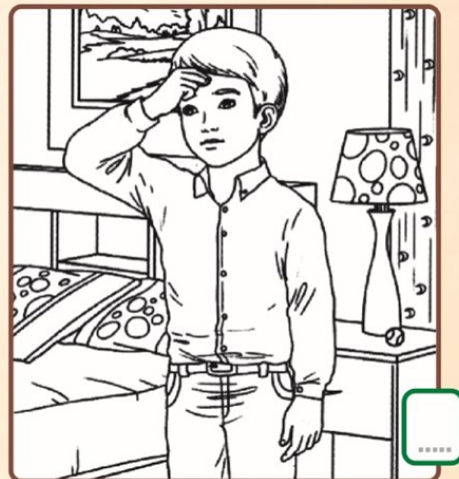
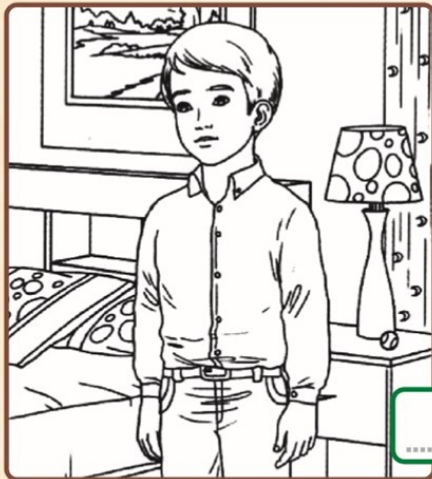
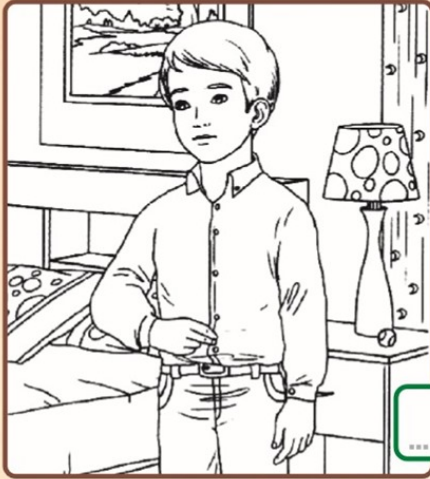
Мама не знали што маюť повісти. В домі настала тиша, чути было лем триск палючых ся в пецу полян. І нагло хтоси дуркат до двери. Діти дыргнули, а мама прекстила ся і з легким страхом отворила двери. На порозі стояла маленька, з ясныма волосами Марта, за ньом бородатий хлоп з яличком в руках.

- Христос Раждает ся! – радісно привитала Марта газдив. Діти смотрили здивены.

Коли бородатий пан зачал уставяти яличку, до хыжы вошла Марты пістунка з великым кошом, з котрого одраз зачвля вынимати презенты. Діти не вірили своїм очам. Ані они, ані іх мама не подумали, што дівчатко оддаст ім свою яличку і свої подаркы. І коли юже несподіваны госьці пішли, Наталька звідала ся:

- Мамцьо, тото дівчатко, то был ангел?

Як належитися кстити.

Поколоруй
і понумеруй
рысунки.

Serdecznie zapraszamy:

Zabawa Ostatkowa
w Hotelu Europa w Lubinie
Забава Остаткова в Любіні!

23.11.2019r.
godz. 20:00

Oprawa muzyczna: Zespół DEMAT

Zapisy pod nr tel.: Anna: 782 314 776 | Agnieszka: 507326282 | Helena: 513 303 776

Parafia Prawosławna
Świętej Trójcy w Lubinie

zaprasza na

Warsztaty pisania Ikon

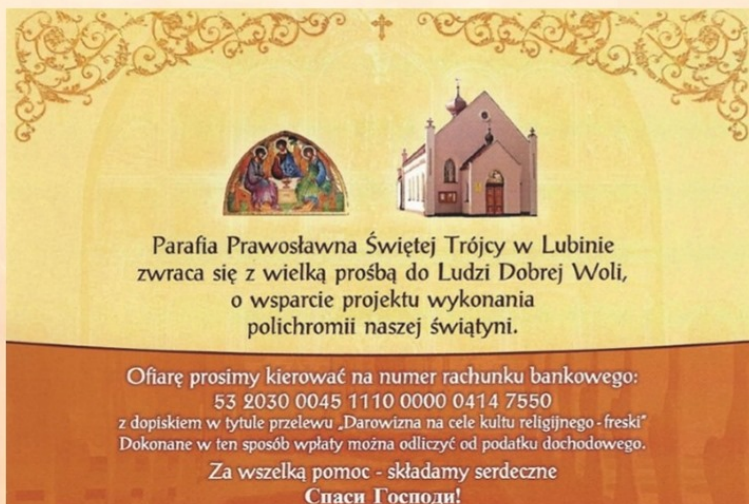
9 – 14.12.2019 r.
w godz. 16:00 – 20:00

Sala katechetyczna
Parafii Prawosławnej Świętej Trójcy w Lubinie,
ul. 1-maja 13B, Lubin

Warsztaty poprowadzi ikonograf Jan Grigoruk.

Zapisy na warsztaty do dnia 30.11.2019 r.
Zainteresowanych prosimy o kontakt - tel. 503 72 20 02 lub e-mail: cerkiew.lubin@poczta.onet.pl
Ilość miejsc ograniczona - decyduje kolejność zgłoszeń.

Organizator:
Parafia Prawosławna Świętej Trójcy w Lubinie

Parafia Prawosławna Świętej Trójcy w Lubinie
zwraca się z wielką prośbą do Ludzi Dobrej Woli,
o wsparcie projektu wykonania
polichromii naszej świątyni.

Ofiarę prosimy kierować na numer rachunku bankowego:
53 2030 0045 1110 0000 0414 7550
z dopiskiem w tytule przelewu „Darowizna na cele kultu religijnego - freski”
Dokonane w ten sposób wpłaty można odliczyć od podatku dochodowego.
Za wszelką pomoc - składamy serdeczne
Спаси Господи!

Redakcja: Zarząd Bractwa Młodzieży Prawosławnej w Lubinie.